

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. یا مادر مدد. شهید محمد مهدی ایرانمنش «بی حسرت از جهان نرود هیچکس به در / الا شهید عشق به تیر از کمان دوست» ما که بلد نیستیم حرف بزنینم یا چیزی که می‌بینیم رو بگیم ولی خب به دور از اغراق واقعا بعضی وقتا با یکسری اتفاقا یهو دلم میگیره یا اصلا یه حس دیگه ای دارم نسبت بهشون. اعظمش که خود حاج قاسم بود که واقعا حرفی برا گفتنش ندارم، بعدیش برای علی لندی بود که اونم بدون هیچ پیش زمینه یا دلیلی نسبت خاصی باهاش داشتم و الان این شهید بزرگوار. الانم واقعا یهوپی شد اصلا حواسم نبود به این اتفاق ولی یهو افتاد جلوم و انگار نمیتونستم کنارش بزینم و رد کنم برم بعدی. جایی دیدم نوشته بود پایان مقاومت ۱۱۰ روزه شهید! داشتم به این فکر می‌کردم اره واقعا ۱۱۰ روز جنگیده انگار ولی با خودش بیشتر. بیشتر تو انتظار رفتن بوده فکر می‌کنم تا موندن، همون راهی که خود حاج قاسم استادش بود و روز ۱۱۰ ام با «فمن یمت یرنی» علی (ع) رسید به آرزوش. آدم وقتی فکر میکنه میگه خب شهادت که الکی نمیشه، بالاخره هر کسی یه راهی رو میره تا میرسه به اون نقطه ولی چی میشه این دهه هشتادیهای عجیب اینقدر زود میرسن؟ توی این همه هیاهو جامعه و دنیا این گل ها چجوری میتونن سر از خاک سیاه روزگار ما در بیارن و شکفته بشن؟ با غیر راه حاج قاسم و امام که همیشه واقعا. حاج قاسم چه راهی رو پیش آورد که همچین گل هایی بشکفن؟ ما که با حسرت داریم زندگی می‌کنیم و با حسرت هم از دنیا میریم ولی «الا شهید عشق به تیر از کمان دوست» بدیش اینه اینارو می‌گیم شاید خوب بلدیم حرف بزنینم ولی مرد راه نیستیم انگار. ان شاءالله ما هم حسرت به دل تیر دوست نمونیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! این نوع حضور، ماندن در میدان ایمان است که گاهی هم لرزان می‌باشد، ولی کوتاه آمدن را نشاید. امری است که در مسیر توحید پیش می‌آید به همان معنایی که رهبر معظم انقلاب در غزل اخیر خود بدان اشاره کردند و فرمودند:

دلا ز معرکه محنت و بلا مگریز   چو گردباد به هم پیچ و چون صبا مگریز
تو راست معجزه در کف، ز ساحران مهراس   عصا بیفکن و از بیم اژدها مگریز

آری به هر بهانه‌ای می‌توان به زمانه‌ای که در پیش داریم و باید در امروزمان آن را احساس کنیم نظر بیندازیم تا در فردای خود به زیباترین حضور خود را حس کنیم

چه تفاوتی بین نتانیاها و غرب‌زده‌گان ما هست که هر دو امیدوارند می‌توانند ذهن‌ها را بر اساس

اراده‌های خود به نفع خود تغییر دهند و از حضور اراده‌ای ماوراء آنچه آنها اراده می‌کنند غافلند، اینان بیرون از اراده و شأنی که انسان‌ها به دنبال آن هستند قرار دارند. شهدایی مانند شهید ایرانمنش در واقع در افقی حاضر شدند که رهبر معظم انقلاب در آن غزل، متذکر آن هستند و می‌فرمایند:

ز سست عهدی ایام دلشکسته مشو   نشانه باش چو پرچم، ز بادها مگریز
موفق باشید